

като застанжал предъ Исуса, рекълъ : Господи ! половината отъ иманіето си ще раздамъ на сиромаситѣ, и, ако нѣкого съ нѣщо съмъ обѣдилъ, ще мѣ върна четворно. Господь мѣ казалъ : сега е дошло спасеніето на тозъ домъ, защото и той е Авраамовъ сынъ (1.)

И тъй, сѣдшатели, Ъто какъ сме длжны да са каймы за грѣхуетѣ си : не стига само да престанемъ отъ да грѣшимъ. — Ный сме длжны още да заглаждамы грѣхуетѣ си съ добры работы ; иначе нашето покаяваніе ще е непълно и малко полѣзно. И отистенна, какъ можемъ са надѣва да прости Богъ нашитѣ грѣхове, додѣто неизгладимъ злото, което е произлѣзло отъ грѣхуетѣ ни ? Че Богъ ще остави неправдытѣ ни, когато ный все още ще са ползовамы отъ онѣй, което сме довели съ неправда ? Че Богъ ще забрави обидытѣ, съ които сме обидили ближнытѣ си, когато обиденнытѣ отъ насъ, все още ще търпѣтъ отъ насъ новы обиды ? Че Богъ ще вѣде къ насъ милоствивъ, когато отъ нашата жестокость все още ще страдатъ дрѣгитѣ ? че които търгѣватъ съ лъжлива мѣрка и крива те-глилка и съ прекалена (высока) цѣна, какъ могатъ чакъ прошка отъ Бога, до като все още иматъ и държатъ онова, което тъй са причинчили ?—

---

(1) Лѣк. гл. 19, ст. 31—39.